

© Copyright B.Frank Andersen

I 1969 - 70 skrev jeg i min dagbog:

"Det bliver virkelighed med at leje en ødegård,
og lave et "kollektiv"

Men det er tvivlsomt, hvor kollektivt det kollektiv bliver..

Jeg er blevet privatmenneske.

Kan selv mærke min personlighedsstruktur fra tidligere tider gøre opmærksom på, at den stadig er der, trods 5 freak-år".

Men det gik anderledes:

Forsøg på at lave kollektiv på Kollerup Østergård:

Borte med blæsten? Blæren? Blærerøven | Bodil poserer som godsets frue

"Kollerup Østergård er brasat sammen til en ynkelig hob af knuste drømme med sne på. Planerne er stoppet i fryseren. 810 kr. er frosset fast i ejendomsmæglerens lommer som depositum for lejemalets opfyldelse. 500 kr. er inde-sneet hjemme i godsejerens kolde stue. Han er i øvrigt sur.

Årsag: ingen ville bo til leje trods annoncer og mundtlig kampagne på Amtsgymnasiet.. .samt Pouls bedsteforældre, som pludselig mente, at det var upassende, at han flyttede i kollektiv, og endelig nogle personlige Poul'ske grunde, der gjorde, at han ikke ville være med.

Hvad skal tre mennesker med et samlet indtægt på 700 kr. om ugen gøre med en kæmpegård til 1350 kr. om måneden plus 25 kr. om dagen til varme plus lys & gas & telefonudgifter? .og så tillader godsejeren sig at blive sur over ikke at få de resterende 310 kr., som han gav til ejendomsmægleren og ikke fik af os (fordi vi i alt tabte 1320kr. på foretagendet.. ..ufatteligt i betragtning af, at han ejer omtrent 20 gårde plus et par kroer

og huse i XX?by, og des-foruden tre gange under kontraktsskrivningen erklærede: "Jeg er herremand, ikke høker!"

Hvilken ret har ham til at eje alt det? Arveretten!

JEG ERKLÆRER HERMED ARVERETTEN FORBRYDERISK!

..Og jeg erklærer et samfund, hvor de er muligt at opnå enorme summer ved spekulation og andre legaliserede "kriminelle" metoder, for forbryderisk!

Og ejendomsmægleren, hvis "arbejde" bestod i et sætte en annonce i avisen, tale kort med Jan i telefon, for derefter at køre os ud at se på gården uden andet lys end tændstikker, fordi han havde glemt lygten, og så at snakke et kvarter med os igen, hvorefter han kørte ud til hovedgården (godset), og sagde meget lidt under kontrakt skrivningen, og endelig, som en sidste kraft-anstrengelse af arbejdsindsats, at køre tør for benzin på hjemvejen, således at Poul måtte gå et par kilometer i regnvejr for at hente noget... denne mand har tjent 1520 kr. på DET!

Vi kan jo ikke gøre for, at godsejeren absolut skulle have ejendomsmægler på, vel? Jeg synes, at nogen har taget fire optimistiske og venlige unge mennesker, der gerne ville have et ordentligt sted at bo, temmelig meget ved næsen!

Vi er godt nok heldige med at vores underskrift ikke var juridisk gyldig, fordi ingen af os er 21 år".

(dagbog 1969-70)

I 1974 opdaterede jeg mine synspunkter om arv:

Det **arvegods**, staten overtager, skal udbetales næste generation, *jævnt fordelt* for at undgå klassesamfund med lav fleksibilitet og mangel på social dynamik. Det er unfair, hvis man starter i livet med forskellig ballast. Det er usportsligt at nogen tyv-starter eller bruger hjælpemidler, andre ikke har.

Vi skal have lige vilkår.

Tilføjelse 2019:

I 1969 - 70 erklærede jeg arveretten "forbryderisk", fordi vi ikke havde råd til at leje et flot hus, og på beskæmmende vis ikke var i stand til at finde ligesindede unge mennesker til at danne et kollektiv.

Jeg syntes at det var "samfundets skyld" at de forrige generationer havde lavet lovene. Man kan sige, at det omgivende samfund var ÅRSAG - men er det nu det samme som at berettige til ordet SKYLD?

"Skyld" er et begreb der forudsætter og underforstår en masse i et system af begreber, og det er "Ret" også.

At jeg oplevede en drøm briste var jo ærgerligt - men ikke nok til at bedømme situationen realistisk eller analysere i dybden, hvad der kan kaldes "forbryderisk".

Især fordi jeg brugte begrebet "forbryderisk" i forhold til MORAL i stedet for i forhold til LOVE. Altså jeg mente ikke at det var en *juridisk* forbrydelse.

Jeg mente det var en MORALSK forbrydelse at indrette et samfund med ARVERET til MAGT over andre menneskers muligheder for at opnå økonomisk ligeværd og lige vilkår.

Hvis du arver et gods, har du juridisk RET til at bestemme over det - men du har ikke bygget det. Du har ikke TJENT pengene til at købe det, men har simpelthen FÅET det. Samtidig har andre i samfundet IKKE ret til at bo i det. De skal betale, men du kan KRÆVE pengene uden at have skabt værdierne. Det har samfundet BESTEMT på et tidspunkt FØR de nye generationer blev født ind i det. Derfor er de ældre generationer ÅRSAG til at deres samfundsform fungerer på den måde, og det er dem, der har lavet LOVENE om hvad man har juridisk RET til.

Vi var på grænsen til at blive MYNDIGE i 1969 og havde derfor ikke mange rettigheder. Vi ejede stort set ingenting. Vi havde mangel på både kompetancer og magt.

I stedet for MAGT havde vi PLIGT. Det var ikke os, der havde bestemt vilkårene.

Er det MORALSK set en god situation at blive sat i? Kan magthaverne være det BEKENDT?

Var øvrigheden hjælpsom eller UNDERTRYKKENDE?

Den samme slags spørgsmål kunne vi stille til os selv:

Havde vi RET til et sted at bo? Nej. Vi havde pligt til at betale.

FORDI godsejeren havde RET til at ARVE, og vi havde ikke arvet et gods.

Er det fair konkurrence? Er det sportsligt?

Er det en fornuftig måde at indrette et samfund på?

Har vi alle en naturlig RET til at ARVE JORDKLODEN i fællesskab?

Måske ikke, men vi har da mental frihed til at tage beslutninger om, at sådan vil vi gerne have det.

Noget andet er om vi kan opnå personlige kompetancer til at gøre det i praksis.